

той е извѣстенъ подъ име спрокко, въ Швейцария са нарича фена, а въ Германия той са преобразява въ топалъ и мокаръ вѣтаръ. Въ Египетъ сѣществва другъ единъ вѣтаръ, който са нарича шамсинъ и които са отличава отъ гореприведенниятъ. Шамсинътъ има електрическо свойство, и опасностите, които той причинява, иматъ сѣвършено другъ характеръ. Твѣрде чѣсто тоя вѣтаръ, — ако той да би духалъ и най-слабо, — дѣйствиува разрушително на човѣческото тѣло по причина на електричеството, което той има твѣрде много. Шамсинътъ преминува твѣрде скоро; но атмосферата послѣ него остава на дълго време горѣща ($38-40^{\circ}$ по Реом. на сѣнка), по воздухътъ са вдига ситенъ прахъ и пѣсакъ, които преминуватъ на сѣкаде и намиратъ мѣсто дѣто и да е; отъ тѣхъ не е възможно да са укриете подъ никакво покривало и въ никаква пещера. Когато човѣкъ са намира подъ тоя вѣтаръ, то кравѣта му удря въ главата, и пѣлокрѣвните хора падатъ и умиратъ отъ ударъ. Шамсинътъ са появява само послѣ голѣмите жеги и когато е сухъ воздухътъ. Преди да захване тоя вѣтаръ да вѣе, то атмосферата добива блѣденъ червено-жълтъ цвѣтъ; надъ земята са спуща необикновенна горѣщина; вдворява са безвѣтрие и мѣчителна тишина въ сичката природа; а хората и животните бѣрзатъ да са скриятъ дѣто и да е. Ето що говори Гаррисъ за тоя вѣтаръ. „Дойдохме до Джегенъ (адъ). Това име носи едно содено езеро. Около насъ са повдигаше тѣжакъ, ядовитъ и вредителенъ за дѣханието воздухъ. Атмосферата бѣше горѣща; а слънцето, като разжежено металическо кѣлѣе, стоѣше на ясното небе. Хората и жи-